

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Святий Кіран, католик

*Церква в Кемпбелт ауні та Айлі
Ceann Loch Chille Chiarain*

23 листопада 2025 року

34-та неділя звичайного часу:

Урочистість Христа Царя

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

Вівторок: **Свята Меса, 18:00**

середа: поклоніння Пресвятому Таїнству та
ранкова молитва, 9:30; **Свята меса,
10:00 ранку**

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; **Свята меса, 10:00 ранку**

Гімни/Музика на неділю

Процесія (лише у неділю)

112 Увінчайте його багатьма
коронами

Оферторі

67 Блаженний ти, Господи Боже

Післяпричастя

717 Ісусе, пам'ятай про мене

Рецесія

105 С

Наступних вихідних:

Субота: Вічна меса: 18:00

Перша неділя Адвенту: Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення в суботу з 17:00 до 17:30 або будь-
коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, Айла

Друга неділя Адвенту, 7 грудня: Свята Меса, 16:00

4-та неділя Адвенту, 21 грудня: Свята Меса, 16:00

Відповідь на псалом

Підемо радіти до дому Господнього.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

*Благословенний той, хто приходить в ім'я Господа!
Благословенне прийде царство нашого отця Давида!
Алілуя.*

Антифон причастя

*Господь сидить як Король назавжди.
Господь благословить свій народ миром.*

Приділіть п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО АНДРІЯ ДУНГ-ЛАКА ТА ЙОГО СПОДВИЖНИКІВ, МУЧЕНИКІВ

24 ЛИСТОПАДА 2025 РОКУ

Створений з доброти

Кажуть, що Святе Місто Боже збудоване з добрих справ святих. Коли Ендрю Дунг-Лак ріс у Ханой на початку 1800-х років, він і його бідна буддійська родина отримували опіку та годувалися християнськими місіонерами. Незважаючи на жорстокі переслідування, Андрій став християнином і зрештою був висвячений на священника. Він зазнав жахливих страждань, але витримав, поки імператор нарешті не стратив його голову. Навіть коли його життя руйнувалися, добрі справи, які місіонери зробили для Ендрю та його родини, підтримували його віру і зміцнювали надію. Хіба не дивовижно, що може зробити трохи доброти?

Сьогоднішні читання: Данило 1:1-6, 8-20; Луки 21:1-4. *«Ця бідна вдова вклала більше, ніж усі вони.»*

ВІВТОРОК

25 ЛИСТОПАДА 2025 РОКУ

Вечірка на краю світу, частина 1

У читаннях Святого Письма для Меси наприкінці кожного церковного року сама історія руйнується у видіннях, тлумачених Даниїлом, або одкровеннях Івана, а також у попередженнях, які Ісус дає натовпу в свої останні дні. Чи має кінець року бути таким літургійним похмурим? Апокаліпсис — це погана новина лише для тих, хто відмовляється змінюватися через почуте послання. Христос правитиме світом, який не є несправедливим, як наш, а світом, де мир — це реальність, а сльози бідних витираються. Якщо ви живете на правильному боці історії, кінець цього світу — це привід для радості!

Сьогоднішні читання: Данило 2:31-45; Луки 21:5-11. *"Щодо того, що ти бачиш, настануть дні, коли жодного каменя не залишиться на іншому."*

СЕРЕДА

26 ЛИСТОПАДА 2025 РОКУ

Вечірка на краю світу, частина 2

Пронумеровано, зважене і поділене: Так Бог має намір поводитися з майном несправедливих у день суду, згідно з Книгою Даниїла. Але ви можете запобігти подібній долі, пронумерувавши, зважуючи та розподіляючи

власні ресурси на користь загального блага. Милостиня — це не лише для Великого посту, а й корисний спосіб щотижня тримати серце відкритим для знедолених.

Пронумеруйте свої ресурси. Зважте те, що можете собі дозволити. Поділіться цією сумою з тими, хто потребує.

Сьогоднішні читання: Данило 5:1-6, 13-14, 16-17, 23-28; Луки 21:12-19. *«Вони заарештують вас і переслідуватимуть... Це дасть тобі можливість свідчити.»*

ЧЕТВЕР

27 ЛИСТОПАДА 2025

Ісус — наша надія

Ісус знову готує нас до Парусії, до часів, які прийдуть, коли добро зрештою переможе. Образ спустошеного Єрусалима — це образ нас самих, коли ми відвертаємося від Бога, коли ми слабкі й беззахисні. Ісус — наша надія, за яку ми повинні триматися.

Слідування за Ісусом дає впевненість, що наше життя має сенс. Давайте будемо смиренними і робимо добро. Давайте прагнути жити кожен день так, ніби він наш останній.

Сьогоднішні читання: Данило 6:12-28; Лука 21:20-28. *"Встаньте і підніміть голови, бо ваше спокутування наближається."*

П'ЯТНИЦЯ

28 ЛИСТОПАДА 2025 РОКУ

Монстри мають багато форм

Якби ви жили в примітивному суспільстві, чого б ви боялися найбільше? Великі, люті тварини, швидші і сильніші за тебе, з зубами, рогами, хорошим зором і апетитом. Отже, саме такі істоти трапляються у ваших історіях про монстрів, і це допомагає пояснити дивні істоти, які з'являються у біблійних книгах, таких як Данило і Одкровення. Справжніми «монстрами», яких боялися стародавні ізраїльтяни та ранні християни, були гнобильні іноземні імперії, такі як вавилоняни та римляни.

Протистояння цим силам у символічних історіях фантастичних істот робило їх легшими — з Божою допомогою — у реальному житті. Які форми набувають ваші страхи і як ви можете з ними зустрітися конструктивно, наповнено вірою у спосіб?

Сьогоднішні читання: Данило 7:2-14; Лука 21:29-33. *"Небо і земля зникнуть, але мої слова не зникнуть."*

СУБОТА

Початок кінця

Ісус говорив про кінець часів по-різному, але його постійне послання було пильнувати. Слідкуйте за ним зараз, і ви будете готові, коли він прийде знову. Кажучи це, він не лише радив уникати самозахоплення, а й закликав до значної свободи. Пильність означає звільнення не лише від гріхів, а й від

таких речей, як тривога, які можуть бути не менш обтяжливими. Бути уважним до способів, якими ви можете запросити Ісуса у своє життя в кожну мить, звільняє вас любити Бога і ближнього повніше — любов, якою Христос врешті-решт віддячить,

Сьогоднішні читання: Данило 7:15-27; Лука 21:34-36. "Будь наготові завжди."

Читання до урочистості Христа Царя

2 Царства 5:1-3

Племена Ізраїлю присягають на вірність новому царю в Хевроні.

Псалом 122:1-2, 3-4, 4-5

Прибуття до Єрусалима — це привід для радості, бо там знаходиться дім Божий.

Колосянам 1:12-20

Немає сили більшої за силу божественного Сина, улюбленого Богом усього.

Луки 23:35-43

Простий чоловік знайомиться в останню хвилину з найціннішим союзником усіх.

Слова на слові

*

Якщо ми постановимо, щоб увесь католицький світ шанував Христа як Царя, Ми служитимемо потребам сьогодення і водночас станемо чудовим засібом від чуми, яка нині вражає суспільство. Ми говоримо про чуму антиклерикалізму, її помилки та нечестиву діяльність. Цей злий дух, як ви добре знаєте, Шановні Брати, не з'явився за один день; Вона давно ховалася під поверхнею. Імперія Христа над усіма народами була відкинута. Право, яке Церква має від самого Христа — навчати людство, ухвалювати закони, керувати народами у всьому, що стосується їхнього вічного спасіння, — це право було відмовлене. Згодом релігію Христа почали порівнювати з фальшивими релігіями і ганебно ставити на один рівень із ними. Потім його підпорядкували державній владі і більш-менш терпіли на розсуд князів і правителів. Деякі люди пішли ще далі і бажали започаткувати на місці Божої релігії природну релігію, що складалася б із інстинктивної прихильності серця. Були навіть народи, які вважали, що можуть відмовитися від Бога, і що їхня релігія має складатися з безбожя та нехтування Богом. (Пій XI, Quas Primas, 25, 1925).

* *

Сьогодні, у останню неділю літургійного року, Церква радіє урочистості Господа нашого Ісуса Христа, Царя Всесвіту. Свята Матір-Церква піднімає нам очі на справжнє царство Христа — величне і універсальне — але сьогоднішнє Євангеліє ніжно дивує нас. Ми не зустрічаємо царя, що сидить на позолоченому троні, а розіп'ятого Спасителя, прибитого до дерева і оточеного глузуваннями. Навіть один із засуджених поруч із Ним додає насмішок. Над головою Пилат розмістив суворий напис: «Ісус з Назарету, Цар Юдеїв.» Яка іронія — водночас яке відкриття: ось трон Короля, Хрест; ось Його корона, виткана з тернів; ось Його скіпетр — тростина.

Коли Пилат питає: «Ти Цар Юдеїв?», Ісус не заперечує Свого царства. Він підтверджує це, але відкриває королівство, якого не було жодним іншим. Він не воєначальник і не завойовник у світському розумінні; Він — Принц Миру. З печери Вифлеєму ангели вже

проголошували Його царство: «Слава Богові у найвищих і мир на землі людям доброї волі.» А Пилату Він заявляє, що Його царство «не з цього світу» — не тому, що воно нереальне, а тому, що воно реальніше, ніж мінливі сили історії. Хрест показує, що Його правління ґрунтується на правді, милосерді та самовідданій любові.

Ісус пішов на Хрест добровільно, щоб викупити нас від гріха і примирити з Отцем. Його «Страсті» розкривають трагічні непорозуміння світської влади — римська влада, що боїться порушень, і деякі релігійні лідери, які сподіваються на Месію, який буде віддзеркалюватися земними імперіями. Проте шлях Христа інший: Він царує, виливаючи Себе, притягуючи всіх до Себе через жертвенну любов. Тут лежить серце нашої віри: Цар панує з Голгофи.

Серед голосів на Голгофі піднімається яскравий: так званий добрий злодій. Він дивиться на розіп'ятого Христа і бачить не переможеного злочинця, а правителя з царством понад смерть. "Ісусе, згадай мене, коли прийдеш у своє царство." Яке просте, прекрасне зізнання віри. Це молитва каятого серця, довіра душі, яка побачила милість Бога. І Ісус відповідає з царською владою і ніжністю: «Сьогодні ти будеш зі мною в раю.» Цей обмін — двері для нас: коли ми відчуваємо себе маленькими, зламаними чи пригніченими, ми можемо взяти слова злодія на свої вуста. "Ісусе, пам'ятай про мене." Ця маленька молитва відкриває нам співчуття Короля.

Світські королівські володіння часто зображуються як блискучі й невимушені, ніби правителі ніколи не борються і завжди догоджують своїм підданим. Ми можемо зануритися в уявлення про Ісуса з тією ж м'якою зосередженістю — того, хто просто погладжує нас по голові і запевняє, що все гаразд. Але наш король любить нас надто сильно, щоб залишити незмінними. Його любов — це не сентиментальність; Це спасіння. Він кличе нас до істини, до навернення, до святості. Він наказує, так — але ніколи не з примусом, завжди з авторитетом любові. На Таємній вечері Він встає, знімає верхній одяг і миє ноги учнів. Потім Він дає їм «нову заповідь»: «Любіть один одного, як Я любив вас.» Ось християнська велич: смиренне служіння Царю, який стоїть на колінах.

«Маленький принц» Антуана де Сент-Екзюпері пропонує дотепний портрет самотнього короля, який видає укази, яких ніхто не чує і ніхто не виконує. Вона виявляє поширену людську спокусу: бажання правити заради правління, командувати без служіння. Царство Христа — це протиотрута цій марнославності. Він не домінує; Він малює. Він не нав'язується; Він робить пропозицію. Він навчає нас вести через служіння, здійснювати владу через милосердя та приймати відповідальність зі смиренністю.

Легенда про короля Річарда Левового Серця розповідає про його вірного менестреля Блондела, який шукав замок за замком, співаючи пісню, яку знали лише він і король, поки не почув відповідь і не допоміг звільнити свого суверена. Це чудова історія вірності. Проте місія Христа перевертає історію з ніг на голову: наш Цар вирушає шукати нас. Він залишає велич небес, забирає нашу плоть і шукає нас у наших в'язницях — страху, гріха і смутку. Він співає над нами пісню спокути і розриває наші ланцюги. На Хресті Він виконує розпочату справу, і у Своєму Воскресінні відкриває ворота Царства.

Передмова цього свята чудово висловлює: Царство Христове — це царство істини і життя, святості і благодаті, справедливості, любові та миру. Це не далекий сон; це жива реальність там, де серця дозволяють Ісусу царювати. У наших домівках, парафіях, у дружбі, на робочих місцях — кожного разу, коли ми прощаємо помилку, тихо служимо, говоримо правду доброзичливо, захищаємо вразливих і молимося щиро — ми створюємо місце для Короля. Він панує в скромних, милосердних, чистих серцях. Він панує там, де любов сильніша за гордість, а мир сильніший за образ.

Тож, коли літургійний рік добігає кінця і ми довіряємо наступні тижні Христу Царю, запрошуємо Його знову царювати в нас. Нехай добрий злодій навчить нас простого способу почати: «Ісусе, згадай мене, коли увійдеш у своє царство.» Моліться про це в

машині, в черзі, у виснажений вечір. Нехай Його королівська співчутливість підтримує вас, а Його мир береже ваше серце. Нехай Його істина формує наш розум, Його любов веде наші вчинки, а Його милосердя зцілює наші рани.

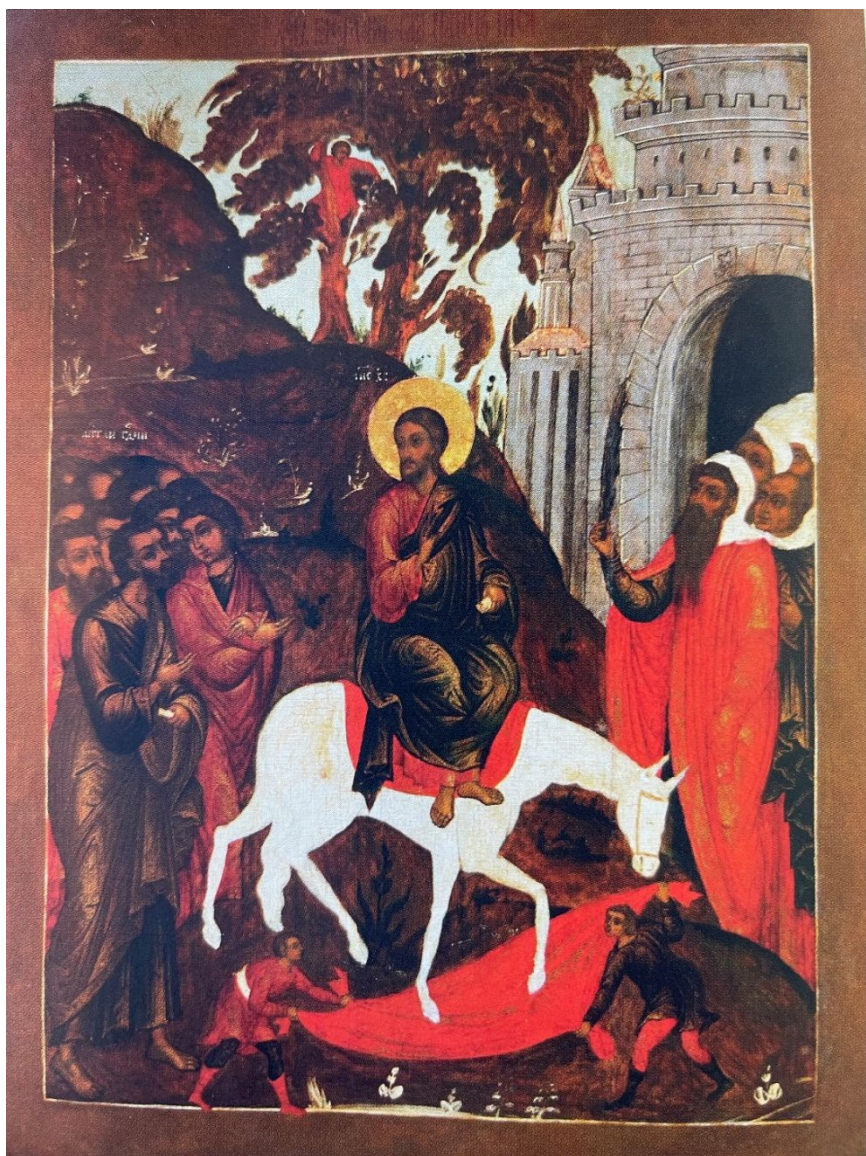
Нехай прийде Царство Твоє, Господи — тут, у тихих місцях нашого життя, і навіки в славі небесних. Будь здоровий.

* * *

Фундаментально суперечить теології Царства Христа той потік думки, який замінив Божі закони правами людини, особливо в колективному житті, внаслідок чого спільноти нації і держави не визнають суверенного Бога, не шанують Його, не поважають Його закон і не враховують місію та права Його Церкви. У процесі складної еволюції понад півтора століття з цього погляду, серед інших фатальних систем, виникли сектантський західний лаїцизм, безбожний східний комунізм і сучасний неопоганство. Вони прикидаються безпомилковими соціальними та політичними філософіями. Для людства цей божевільний розвиток ідей мав найруйнівніший ефект, адже він загнав світ у анархію, загрожуючи руйнуванню культури та всіх досягнень цивілізації. Отже, сталося, що суспільства розпадаються, а світ тремтить у конвульсіях, що завтра може перетворитися на катаклізми (Кард. А. Хлонд, 30.07.1939).

У любові Христові,
Отець Ентоні

ХРИСТОС В ІКОНАХ: 6. СТРАСНИЙ ТИЖДЕНЬ I – СТРАСТІ ГОСПОДНІ

Страсний тиждень, що відзначає Страждання, Смерть і Воскресіння Ісуса, є найвищим моментом року Церкви — як на Сході, так і на Заході. Митці обох традицій повертаються до тих самих сцен: Вхід Христа до Єрусалима, Таємна вечеря, Омивання ніг, Муки в саду, Арешт, Розп'яття, Зхід з хреста та Поховання. Віра поділяється; Стилї говорять про це інакше. Особливо вражає порівняння, як проводиться Таємна вечеря, як зображений Юда і як Христос з'являється у Страхах, Розп'ятті та Поховання.

В іконах Таємної вечері християнський Схід спирається на почуття причастя. Апостоли тісно збираються навколо Христа, часто у колі або півколі, з інтимною, живою атмосферою, що натякає на майбутню драму. Іноді їх показують відпочившими, що відлунює стародавні бенкетні звичаї. Юда не відсувається на узбіччя; він сидить серед Дванадцяти, але його позначає відсутність ореолу і тонкі підказки — часто мішок із грошима або жест

того самого посуду, що й Ісус, як нам каже Євангеліє. Західне мистецтво зазвичай робить Юду більш помітним, розміщуючи його в кінці столу або підкреслюючи сильними наративними деталями.

Коли йдеться про Страсті, християнський Схід тримає красу і царство Христа в центрі уваги. Навіть на Хресті Він здається спокійним і сяючим — Цар Слави, який вільно пропонує Себе.

Акцент робиться не на графічних деталях, а на універсальних, трансцендентних істинах, виражених через символізм і баланс. Західні художники частіше спираються на яскравий реалізм — тягар Хреста, рани, горе Богоматері та святого Івана — що втягує нас у співчуття, покаяння і людську ціну нашого спасіння. Обидва підходи служать одній істині: Ісус справді страждав і справді переміг, перемігши гріх і смерть.

У сценах Сходження з хреста та Поховання Схід знову віддає перевагу тихій гідності та ніжному плачу, тоді як Захід часто підсилює драму та емоції. У будь-якому разі, ці образи ведуть нас до серця пасхальної таємниці і ведуть до радості Великодня, де Церква проголошує перемогу Господа в кожному епоху.

Поранений Маяк

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі з особливих подій, свят і урочистостей, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень.

Розділ 3

Слово «Упаковане»

Івана 1:1–18

Ми вчимося розуміти себе через слова — але не через плітки, заголовки чи ринкові звіти. Нам потрібні слова, що походять з-за нашого вузького кола, слова, які дивляться на нас з любов'ю з більшої відстані і глибини. Понад усе нам потрібне Слово, яке відкриває нас самим собі: Ісус Христос. Те, що Він розповідає нам про людське серце, відкриває нам очі і перетворює самопізнання на благодать.

Я згадую **«Благовіщення» Антонелло да Мессіни** XV століття. Полотно майже голе, витягнуте з темряви трьома світлими елементами. Спочатку — **обличчя Богородиці**: її погляд перетинає кадр, ніби вона дивиться за межі цього світу. По-друге, **її рука**: простягнулася, ніби хотіла взяти послання, почуте вперше, поки губи залишаються закритими, охороняючи Слово у святилищі свого серця. По-третє, **відкрита книга**: Писання, що стоїть перед нею, як ворота. І це все — її інтимний і вражаючий «початок».

Що нас найбільше дивує? Архангел Гавриїл відсутній. Майже в кожному Благовіщенні він видно; тут його немає. Де ангел? Він стоїть поза кадром. Антонелло тихо робить глядача ангелом: ти і я, дивлячись на Мері, що слухає, розташовані там, де стояв би Гавриїл. Геніальний хід. На мить ми ділими ангельську точку спостереження — поза видимим світом, дивлячись із благоговійним захопленням. Так само і з Біблією. Відкрийте його, і перед вами відкриються нові простори. Ти заходиш у світ, що читає твій світ, і, не помічаючи часу, починаєш дивитися ангельським поглядом: за межами рамки, з неба до землі.

Єврейський містик Баал Шем Тов відзначив прекрасну неоднозначність єврейського слова «ковчег» — ТЕЙВА: воно також може означати «слово». Слова Божі — це ковчеги: вони несуть нас, захищають і зберігають життя серед потопу безглуздя. Притчі — це скрині зі скарбами; Коли ми розмірковуємо над ними, їхні значення розкриваються. Сам Господь каже: «Кожен писар, навчений для Царства Небесного, схожий на домогосподаря, що витягує зі скарбу свого нове і старе» (Матвія 13:52). Божественне Слово одночасно відкриває приховані багатства і приховує нас у них. Слова як ковчег, слова як скарб, слова як сяючі скриньки, що зберігають сяйво небес у безпеці до потрібного моменту.

Кожне слово Бога рятує душу, що перебуває під загрозою, але кожне слово знаходить своє повне світло у Христі. Він — Світло Світу. Ной поставив вікно в ковчезі, щоб світло могло проникнути; Христос — це це вікно для нас. Через Нього все стає зрозумілим і яскравим. Святий Іван починає просто: «На початку було СЛОВО.» Від самого початку реальність наповнена сенсом, бо Логос — Слово — стоїть у її серці. І оскільки Логос — це Син, можна сказати: з самого початку все знаходить найглибший сенс у Ісусі Христі. Якщо життя здається порожнім або безглуздим, це тому, що велич значення Христа ще не дозволено увійти.

Заклик Папи Бенедикта XVI *Verbum Domini* (2010) нагадує нам, що Пролог Івана відлунює Буття, але також говорить про новий вид «початку»: не просто початок матеріального всесвіту, а вічне життя самого Бога. Дивовижно, але нас запрошують розділити це життя. Прийняти Слово — у Писанні, у Таїнстві вівтаря і, понад усе, у Втіленому Сині — означає стати справжніми дітьми Божими, вільними говорити «Отче» з упевненістю і радістю.

Яка ж велика Божа смиренність! Отці говорили про *Verbum abbreviatum* — «скорочене Слово»: Вічне Слово «зроблене маленьким», як любив казати Бенедикт XVI, настільки малим Він лежав у яслах. Той, хто створив зірки, став плоттю, щоб наблизитися до нашої крихкої плоті. Він залишається з нами сакраментально в Євхаристії і говорить з нами у Писанні. Отці навіть наважувалися сказати, що Писання — це плоть Слова, даного нам, щоб ми приймали Христа і на вівтарі, і на сторінці з однаковою благоговінням.

Якщо Слово було «коротким», то воно просить розгорнути — як подарунок, обгортку якого треба обережно зняти. Дитина загорнута в пеленки; Його таємниця прихована, мов рядки священного тексту, що чекають дотику Духа. Перегорніть сторінки і переверніть серце разом із ними. Коли читаєш Біблію, слухай шепіт Духа. Побачити більше, ніж може сказати чорнило. Насправді ми розуміємо Писання лише тоді, коли починаємо відчувати те, про що воно говорить: погляд Отця на Свою дитину. Попросіть про цей досвід. Проси тебе

читати Словом, навіть коли ти його читаєш.

Слово не розчавлює нас — навіть у тих уривках, які здаються суворими чи суворими. Боже виправлення лікує. Я краще отримуватиму любов'ю від Слова щодня, ніж буду пораненим суворими судами людських голосів. Чому? Бо мета Слова Божого — наше усиновлення: щоб ми стали синами і дочками в Сині. Ті, хто живе від Слова, стають святими, бо Він святий. Нехтувати Словом вже означає плисти: це означає тихо відтворити смуток Назарету — «Він прийшов до своєї, а своїй не прийняли його.» Але навіть якщо ви відчуваєте безнадію або застрягли в гріху, почніть приймати Слово, і перетворення починається негайно. Бенедикт XVI часто писав про цю благодать: вітати Слово — означає змінюватися.

І ще одне. Ми не кажемо тому, кого любимо, одного разу «Я тебе люблю» і не зупиняємося. Любов просить щоденне слово, оновлений дар. Так само і з Писанням. Ми не можемо прочитати її один раз і відкласти на полиці. Ми повертаємося щодня, навіть на кілька хвилин, і даємо світлу ніжно працювати. Відкрийте Євангеліє вранці; нести псалом крізь день; сидіть тихо з недільними читаннями; прийдіть до Господа в поклонінні і нехай Слово і Таїнство тлумачать одне одного. Попроси Богородиці, яка слухала краще за будь-якого учня, навчити тебе чути. Вона покладе твою руку, як її на картині Антонелло, на відкриту книгу — на ворота неба — і допоможе тобі перейти через раму цього світу в дім Отця.

Біблія не зробить нас ангелами; Вона робить щось ще добріше. Вона вчить нас дивитися з благоговійним поглядом ангелів, залишаючись дуже людяними — братами і сестрами Христа, улюбленими дітьми Бога. І день за днем, слово за словом, вона занурює нас у життя, для якого ми створені.

Отець Ентоні

Ми читаємо Папу Лева XIV

Агресія зла не може зруйнувати надію тих, хто довіряє Ісусу.

Вхід у кінотеатр — це як переступити поріг. У темряві та тиші зір стає гострішим, серце відкривається, а розум стає сприйнятливим до речей, які ти ще не уявляв. Насправді ви знаєте, що ваше мистецтво потребує концентрації. Через свої постановки ви спілкуєтеся з людьми, які шукають розваг, а також з тими, хто носить у серці відчуття тривоги і шукає сенс, справедливості та краси. Ми живемо в часи, коли цифрові екрани постійно увімкнені. Існує безперервний потік інформації. Однак кіно — це набагато більше, ніж просто екран; Це перехрестя бажань, спогадів і запитань. Це подорож

відчуттів, у якій світло проривається крізь темряву, а слова зустрічаються з тишею. У міру розвитку сюжету формується наш розум, розширюється уява, і навіть біль може знаходити новий сенс... Гарне кіно і ті, хто його створює і грає в ньому, мають силу відновлювати автентичність зображень, щоб зберігати та просувати людську гідність... Гарне кіно не експлуатує біль; він розпізнає це і досліджує його... Автентично художні форми кіно, не будучи дидактичними, здатні навчати погляд глядача.

Зустріч із світом кіно, 15 листопада 2025 року.

Сьогодні, особливо реалії воєн, на жаль, присутні в різних регіонах світу, здаються підтвердженням нашого стану безпорадності. Але глобалізація безпорадності народжується брехнею, переконанням, що так було завжди в історії і що вона не може змінитися. Однак Євангеліє говорить нам, що саме в періоди історичних потрясінь Господь приходить, щоб врятувати нас. І ми, християнська спільнота, сьогодні серед бідних повинні бути живим знаком цього спасіння.

Ювілей бідних, 16 листопада 2025 року.

Коли літургійний рік добігає кінця, сьогоднішнє Євангеліє (Лк 21:5-19) закликає нас замислитися над труднощами історії та кінцем світу. Ісус, знаючи наше серце, насамперед заохочує нас не піддаватися страху, коли ми дивимося на ці події. Він каже: «І не бійтеся, коли почуєте про війни та повстання» (вірш 9). Його звернення дуже своєчасне — на жаль, щодня ми отримуємо новини про конфлікти, стихійні лиха та переслідування, що вражають мільйони чоловіків і жінок. Однак слова Ісуса проголошують, як перед обличчям цих мук, так і перед обличчям байдужості, яка намагається їх ігнорувати, що агресія зла не зруйнує надію тих, хто покладається на Нього. Чим темніший час — як ніч — тим більше — як сонце — світить віра. (...) Слова Ісуса, у пророчому стилі, свідчать, що нещастя і страждання історії мають кінець, а радість тих, хто визнає в Ньому Спасителя, триватиме вічно. «Своєю наполегливістю ви врятуєте свої життя» (вірш 19) — ця обіцянка Господа дає нам сили витримувати загрозливі події історії та кожному образу.

Angelus, 16 листопада 2025 року.

На мою думку

Час для радикалів?

Щось пробудилося; думки з The Preserves of Freedom починають проникати в мейнстрім...

Слово «радикальний» тепер використовується як універсальне закликання для всіх, хто кидає виклик мейнстриму. Часто це покладають на людей, які просто не погоджуються з загальноприйнятою думкою. З християнсько-демократичної точки зору, з турботою про істину, зрозуміло, чому багато хто опиняється таким ярликом. У деяких колах відкритий патріотизм, опір модним ідеям або дотримання власного судження — навіть якщо це відрізняється від експертної чи елітної думки — достатньо, щоб назвати радикалом.

Політика дедалі більше слідує за опитуваннями та короткостроковою популярністю. Партії переслідують почуття, а не формують їх відповідально. Це може зробити публічні дебати нудними та конформістськими. Виборців підштовхують до шаблону, розробленого маркетингологами, тоді як політики діють за сценарієм. Ті, хто обирає лідерів, часто віддають перевагу тим, кого вони можуть передбачити і контролювати. Чим вище офіс, тим міцніший хват.

Проте зміни помітні. Ідея про те, що дебати можна керувати постановкою, розбивається. Думки, які раніше відкидали або висміювалися, тепер звучать на мейнстрімних платформах. Людей менше турбують ярлики, і вони більше схильні перевіряти аргументи. Апетит до незалежного аналізу — хоч і недосконалий — повертається. Це не означає, що кожен сторонній має рацію чи будь-яка позиція істеблішменту неправильна. Це свідчить про те, що громадськість втомила від того, що їй вказують, що думати, і хоче самотійно зважувати заяви.

Візьмемо Найджела Фаража. Протягом багатьох років багато хто ставився до нього як до поза межами допустимого. Сьогодні його аргументи зацікавлені значною частиною виборців, і Reform UK зросла. Незалежно від того, чи погоджуються ви з ним, його злет демонструє ширшу тенденцію: фігури, яких колись називали «радикалами», набувають впливу, коли безпосередньо звертаються до турбот про ідентичність, суверенітет і

вартість життя, а коли для прихильників здаються відкритими і безстрашними.

По всій Європі та за її межами спостерігаються подібні закономірності. Віктор Орбан залишається центральною фігурою в угорській політиці; Роберт Фіко повернувся до Словаччини; Популістські та консервативні течії сильні в багатьох місцях. У Сполучених Штатах постійна привабливість Дональда Трампа показує, наскільки суперечливим став мейнстримний наратив. Прихильники стверджують, що такі лідери захищають національний суверенітет, безпечні кордони та культурну спадкоємність. Критики попереджають про неліберальний дрейф, глибшу поляризацію та ослаблені інституції. Обидві сторони порушують серйозні питання, які заслуговують на ретельне розгляд.

Для католицької аудиторії розсудливість і благодійність є необхідними. Церква стверджує законний патріотизм — любов до батьківщини, впорядковану заради загального блага — водночас застерігаючи від націоналізму, який зневажає сусідів або виключає вразливих. Ярлики на кшталт «радикал» чи «екстреміст» можуть замовкнути дебати, але вони також можуть бути точними, коли пропозиції загрожують людській гідності чи верховенству права. Наше завдання — судити за плодами. Чи підтримують політики святість життя, захищають сім'ю, піклуються про бідних, поважають справжніх біженців, захищають свободу совісті та зміцнюють справедливі інституції? Чи відображають вони солідарність і субсидіарність — допомагають приймати рішення близько до постраждалих, водночас сприяючи спільній відповідальності?

Справедливий погляд також визнає силу економічних і культурних сил. Глобальні ринки та наднаціональні органи приносять переваги та ризики. Інтеграція може підтримувати мир і процвітання; При поганому врегулюванні це може послабити підзвітність і погіршити місцеву згуртованість. Виклик полягає в тому, щоб об'єднати законні національні цілі з чесною міжнародною співпрацею, наполягати на правді, а не на вигадуванні, і протистояти зводженню людей до демографічних частин або ідеологічних племен.

Чи поглине система цих нових впливових голосів, чи вона її переформує — на краще чи на зло? Багато що залежатиме від лідерів, а також від моральної уяви громадян: нашої готовності слухати, перевіряти твердження з реальністю та обирати спільне благо замість короткострокової вигоди.

Як католики, ми покликані займатися суспільним життям без страху і без ворожнечі: говорити прямо, відкидати несправедливі ярлики, ретельно аналізувати політику і зосереджуватися на людській гідності та правді. Що б не сталося, ми повинні шукати політику, побудовану на служінні, а не на результатах, на благо наших сусідів, а не на бренд. У цьому дусі «радикальний» стає не зброєю, а скоріше підказкою — запитати не те, як називають голос, а чи наближає він, у світлі віри та розуму, до істини.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, не забудьте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.
Будь ласка, молитесь усіх, чиї річниці припадають на цей час.

Урочистість Ісуса Христа, Царя Всесвіту — 23 листопада 2025 року.

Ювілейний акт прийняття Ісуса Христа як Царя і Господа

Безсмертний Цар Віків, Господи Ісусе Христе, наш Бог і Спаситель! У цей Ювілейний рік ми стоїмо перед Вами як Паломники Надії, щоб визнати Вашу Владу, підкоритися Вашому Закону, довірити і освятити Вам нашу Батьківщину і всю націю.

Ми проголошуємо перед небом і землею, що нам потрібна Твоя царська влада. Ми стверджуємо, що лише Ти маєш священні і ніколи не закінчені права над нами. Тому, смиренно схилиючи голови перед Тобою, Царю Всесвіту, ми визнаємо Твою владу над нашою країною і всією нашою Нацією, живучи на Батьківщині та по всьому світу.

Бажаючи прославити велич Твоєї сили і слави, з великою вірою і любов'ю ми кличемо: Христе, царуй над нами!

- У наших серцях — Христе, царуй над нами!
- У наших рідинах — Христе, царуй над нами!
- У наших парафіях — Христе, царуй над нами!
- У наших школах і університетах — Христос, царуй над нами!
- Засобом соціального спілкування — Христе, царуй над нами!
- У наших офісах, місцях роботи, служіння та відпочинку — Христос, царуй над нами!
- У наших містах і селах — Христе, царуй над нами!
- У всій країні та нашій шотландській землі — Христе, царуй над нами!

Благословляємо Тебе і дякуємо Тобі, Господи Ісусе Христе:

- За незбагненну любов Твого Найсвятішого Серця — Христа, нашого Царя, дякуємо Тобі!
- За благодать святого хрещення і завіту, укладений з нашою Нацією століття тому — Христе, наш Царю, ми дякуємо Тобі!
- За материнську та царську присутність Марії в нашій історії — Христе, нашого Царя, ми дякуємо Тобі!
- За Твою велику милість, яку нам постійно проявляємо — Христе, нашого Царя, дякуємо Тобі!
- За Твою вірність, незважаючи на наші зради та слабкості — Христе, наш Царю, дякуємо Тобі!

Усвідомлюючи наші гріхи та провини проти Твого Серця, ми вибачаємося за всі наші гріхи, особливо за те, що відверталися від святої віри, за брак любові до Тебе і наших ближніх. Ми просимо вибачення перед Тобою за національні соціальні гріхи, за всі пороки, залежності та поневолення. Ми відрікаємося від злого духа і всіх його діла.

Ми смиренно підкоряємося Твоєму Панінгу та Твоєму Закону. Ми зобов'язуємося впорядкувати все наше особисте, сімейне та національне життя відповідно до Вашого закону:

- Ми обіцяємо захищати Твою святую честь, проголошувати Твою королівську славу — Христа нашого Царя, ми обіцяємо!
- Ми обіцяємо виконати Твою волю і охороняти цілісність нашої совісті — Христос, наш Цар, ми обіцяємо!
- Ми обіцяємо піклуватися про святість наших сімей і християнське виховання дітей — Христос, наш Цар, ми обіцяємо!

- Ми обіцяємо будувати Твоє царство і захищати його в нашій країні — Христос, наш Цар, ми обіцяємо!
- Ми обіцяємо активно брати участь у житті Церкви та захищати її права — Христос, наш Царю, ми обіцяємо!

Єдиний Правитель держав, народів і всього творіння, Король королів і Володар володарів! Ми довіряємо тобі Шотландію та тим, хто нами керує. Надайте, щоб усі органи влади здійснювали управління справедливо і встановлювали закони відповідно до Ваших законів.

Христе Царю, з довірою ми довіряємо Твоїй милості все, що становить Шотландію, особливо тих членів Нації, які не йдуть Твоїх шляхів. Даруй їм Свою благодать, просвіти їх силою Святого Духа і веди нас усіх до вічної єдності з Отцем.

Господи Ісусе Христе, Царю наших сердець, дозволь зробити наші серця за зразком Твого Найсвятішого Серця.

Нехай Твій Святий Дух зійде і оновить обличчя землі, цієї землі. Нехай Він підтримує нас у виконанні зобов'язань, що впливають із цього вчинку, захистить нас від зла і здійснить наше освячення.

У Непорочному Серці Марії ми ставимо свої обіцянки та зобов'язання. Ми всі довіряємо материнську опіку Пресвятої Діви Абердінської та заступництву святого Андрія, покровителя нашої Батьківщини.

Христе, царуй над нами! Царюйте на нашій Батьківщині, царюйте в кожній нації — заради більшої слави Найсвятішої Трійці та спасіння людства. Даруй, щоб наша Батьківщина і весь світ були прийняті Твоїм Царством: царством істини і життя, царством святості і благодаті, царством справедливості, любові і миру.

Новини та події

Чай і кава цієї неділі в парафіяльному залі — всі вітаються.

Маленький різдвяний концерт: Різдвяний концерт відбудеться в неділю, 14 грудня, о 18:00 у церкві.

Будь ласка, підтримайте цю парафіяльну подію та насолоджуйтеся підготовкою до Різдва.

Усі зібрані кошти йдуть на ремонт внутрішньої фронтонної стіни та даху парафіяльного залу.

Ювілейний хрест відвідав парафії єпархії і тепер прибув до Кемпбелтауна. Вона залишиться з нами до початку Адвенту. Вас запрошують підійти до хреста на честь істинного Хреста, який приніс нам спасіння, і молитися за дар для себе та інших.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160